

Presuda u spojenim predmetima T-515/13 RENV Španjolska/Komisija i
T-719/13 RENV
Lico Leasing, SA i Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de
Reconversión, SA/Komisija

Mediji i informiranje

Španjolski porezni sustav primjenjiv na određene ugovore o financijskom leasingu koje su sklopila brodogradilišta predstavlja sustav potpora

Nezakonite državne potpore dodijeljene na tom temelju moraju se vratiti od njihovih korisnika

Europska komisija 2006. primila je više pritužbi povodom primjene „Španjolskog sustava poreznog leasinga” (u daljnjem tekstu: ŠSPL) na određene ugovore o financijskom leasingu jer se njima omogućilo brodarskim poduzećima da ostvare sniženje cijene od 20 do 30 % za kupnju brodova koje su izgradila španjolska brodogradilišta. Prema Komisijinu mišljenju, svrha sustava ŠSPL-a jest omogućiti gospodarskim interesnim udruženjima (u daljnjem tekstu: GIU) i investitorima koji u njima sudjeluju da ostvare porezne pogodnosti, koji će tada dio tih pogodnosti prenijeti na brodarska poduzeća koja su kupila novi brod.

U odluci¹ donesenoj u srpnju 2013. Komisija je smatrala da je ŠSPL državna potpora² u obliku selektivne porezne pogodnosti koja je bila djelomično nespojiva s unutarnjim tržištem. Budući da je taj sustav potpora bio proveden od 1. siječnja 2002., uz povredu obveze prijave³, ona je naložila nacionalnim tijelima da vrate te potpore od investitora, odnosno članova GIU-a.

U rujnu 2013. Španjolska, Lico Leasing, SA i Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, SA (u daljnjem tekstu: tužitelji) podnijeli su tužbu za poništenje protiv Komisijine odluke. U svojoj presudi od 17. prosinca 2015., Španjolska i dr./Komisija⁴ ([T-515/13 i T-719/13](#)) Opći sud Europske unije odlučio je da pogodnost koju su ostvarili investitori GIU-a nije bila selektivna i da je obrazloženje kriterija narušavanja tržišnog natjecanja i utjecaja na trgovinu bilo nedovoljno. Stoga je Komisijina odluka bila poništena a da nije trebalo odlučiti o drugim tužbenim razlozima i argumentima koje su iznijeli tužitelji. Sud, pred kojim je Komisija podnijela žalbu, svojom presudom od 25. srpnja 2018., Komisija/Španjolska i dr.⁵ ([C-128/16 P](#)) ukinuo je presudu Općeg suda. Naime, Sud je smatrao da je Opći sud u svojoj analizi selektivne naravi poreznih mjera pogrešno primijenio odredbe Ugovora koje se odnose na državnu potporu i da, protivno onomu što je bio zaključio, Komisijina odluka nije sadržavala nedostatak u obrazloženju. Istaknuvši da se Opći sud nije izjasnio o svim tužbenim razlozima koji su pred njim izneseni, Sud je smatrao da stanje postupka ne dopušta da o njemu odluči te je stoga vratio predmete Općem sudu.

Svojom presudom povodom žalbe od 23. rujna 2020., Španjolska i dr./Komisija (T-515/13 RENV i T-719/13 RENV) Opći sud odbio je tužbe koje su podnijeli tužitelji.

Opći sud prvo je ispitao kvalifikaciju poreznih mjera kao državnih potpora. U tom okviru najprije je provjerio je li Komisija mogla zaključiti da prednosti dodijeljene na temelju ŠSPL-a, razmatrane u cjelini, imaju selektivni karakter. Nakon podsjećanja na sudsku praksu o selektivnosti

¹ Odluka Komisije 2014/200/EU od 17. srpnja 2013. koja se odnosi na državnu potporu SA.21233 C/11 (ex NN/11, ex CP 137/06) koju je provela Španjolska – Porezni tretman određenih ugovora o financijskom leasingu također poznat kao „Španjolski sustav poreznog leasinga” (SL 2014, L 114, str. 1.)

² U skladu s člankom 107. stavkom 1. UFEU-a

³ Predviđeno člankom 108. stavkom 3. UFEU-a

⁴ Vidjeti [PM 150/15](#).

⁵ Vidjeti [PM 115/18](#).

koja proizlazi iz diskrecijske ovlasti nacionalne uprave kada izvršava svoju poreznu nadležnost⁶, **Opći sud je zamijetio da je porezna uprava dodijelila korist od predmetnog poreznog sustava u okviru sustava prethodnog odobrenja na temelju nejasnih kriterija koji zahtijevaju tumačenje koje nije ni na koji način uređeno. Tako je porezna uprava mogla odrediti datum početka amortizacije ovisno o okolnostima utvrđenima na način koji upravi daje širok diskrecijski prostor. Prema Općem sudu, postojanje tih diskrecijskih aspekata moglo je dati prednost korisnicima u odnosu na druge porezne obveznike koji se nalaze u usporedivoj činjeničnoj i pravnoj situaciji.** Osobito proizlazi da drugi GIU-i možda ne bi mogli koristiti ranu amortizaciju pod istim uvjetima. **Osim toga, kako bi odbacio argument prema kojem je odobrenje u praksi bilo dodijeljeno svim GIU-ima koji djeluju u navedenom sektoru, Opći sud je naglasio da, s obzirom na *de iure* diskrecijski karakter propisa, nije važno je li njihova primjena bila *de facto* diskrecijska. Opći sud iz toga je zaključio da, s obzirom na to da je jedna od mjera koja omogućuje korištenje ŠSPL-om, odnosno odobrenje rane amortizacije, bila u cijelosti selektivna, Komisija nije pogriješila kada je u pobijanoj odluci smatrala da je sustav bio u cijelosti selektivan.** Opći sud zatim je naglasio da je tržište stjecanja i prodaje pomorskih plovila bilo otvoreno trgovini među državama članicama te da je smanjenje cijene broda od 20 do 30 % prijetilo narušavanjem tržišnog natjecanja na tržištu na kojem su djelovali GIU-i. Stoga su **uvjeti koji se odnose na rizik narušavanja tržišnog natjecanja i utjecaja na trgovinu među državama članicama bili ispunjeni. Opći sud je, posljedično, odbio tužbeni razlog koji se temelji na nepravilnoj kvalifikaciji mjere kao državne potpore.**

Kao drugo, Opći sud je ispitivao povrat nezakonitih potpora i odbio više tužbenih razloga koje su tužitelji iznijeli u tom pogledu. Osobito je odbio navodnu povredu načela legitimnog očekivanja. Naime, tužitelji nisu uspjeli dokazati da su od Komisije dobili precizna, bezuvjetna i podudarajuća jamstva iz kojih je proizlazilo da predmetni sustav nije bio obuhvaćen pojmom „državna potpora”. Nadalje, **Opći sud je utvrdio da je Komisija u svojoj odluci pravilno uzela u obzir zahtjev pravne sigurnosti, što ju je navelo na to da vremenski ograniči povrat nezakonitih potpora.** Naime, povrat potpora bio je ograničen na one koje su dodijeljene nakon objave odluke o francuskim poreznim GIU-ima koja je okončala situaciju pravne nesigurnosti koja je proizlazila iz odluke Brittany Ferries⁷. Opći sud je utvrdio da Komisija nije pogriješila kada je smatrala da je objava te odluke okončala svaku pravnu nesigurnost jer je u njoj sustav usporediv s ŠSPL-om bio kvalificiran kao državna potpora. Štoviše, Opći sud je naglasio da valjanost tog utvrđenja nije dovedena u pitanje naknadnim okolnostima, poput navodne Komisijine neaktivnosti u odnosu na predmetni sustav.

Konačno, Opći sud je također odbio tužbeni razlog koji se temelji na povredi načela primjenjivih na povrat. Tužitelji su kritizirali Komisijinu odluku u dijelu u kojem nalaže povrat cijele potpore od investitora (članova GIU-a), iako je dio porezne pogodnosti prenesen brodarskim poduzećima. Naime, Komisija je odlučila da brodarska poduzeća nisu bila korisnici potpore, tako da se nalog za povrat odnosio samo i u cijelosti na investitore, jedine korisnike cijele potpore zbog porezne transparentnosti GIU-a. Opći sud je ocijenio da Komisija nije počinila pogrešku kada je naložila povrat cijele potpore od investitora, iako su prenijeli dio koristi drugim subjektima, jer se oni nisu smatrali korisnicima potpore. Naime, investitori su imali stvarnu korist od potpore jer im primjenjivi propisi nisu nalagali prijenos dijela potpore trećima.

⁶ Presude Suda od 26. rujna 1996., Francuska/Komisija ([C-241/94](#), t. 23.), od 29. lipnja 1999., DM Transport ([C-256/97](#), t. 27.), od 18. srpnja 2013., P ([C-6/12](#), t. 27.) i od 25. srpnja 2018., Komisija/Španjolska i dr. ([C-128/16 P](#), t. 55.). Presude Općeg suda od 28. studenoga 2008., Hotel Cipriani i dr./Komisija ([T-254/00](#), [T-270/00](#) i [T-277/00](#), t. 97.) i od 20. rujna 2019. Port autonome du Centre et de l'Ouest i dr./Komisija ([T-673/17](#), t. 188.).

⁷ Odluka Brittany Ferries, donesena 2001., mogla je navesti gospodarske subjekte na to da smatraju da su porezne pogodnosti poput onih dodijeljenih u sklopu ŠSPL-a mogle biti opće mjere koje ne predstavljaju državne potpore. Ipak, prema Komisiji, situacija pravne nesigurnosti okončana je donošenjem odluke o francuskim poreznim GIU-ima, objavljene 30. travnja 2007., što je moralo navesti pažljivog i razboritog gospodarskog subjekta da smatra da bi sustav sličan ŠSPL-u mogao biti državna potpora.

NAPOMENA: Protiv odluke Općeg suda u roku od dva mjeseca i deset dana od njezina priopćenja može se podnijeti žalba Sudu ograničena na pravna pitanja.

NAPOMENA: Tužba za poništenje služi za poništenje akata institucija Unije koji su protivni pravu Unije. Pod određenim uvjetima države članice, europske institucije i pojedinci mogu podnijeti tužbu za poništenje Sudu ili Općem sudu. Ako je tužba osnovana, akt se poništava. Dotična institucija mora popuniti eventualnu pravnu prazninu nastalu poništenjem akta.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Opći sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293